

Kl. 18:57

Karina Lorentzen (SF):

Vi synes naturligvis også, at Hizb-ut-Tahrirs udtalelser er meget, meget problematiske, men vi bliver også nødt til at se på, at én ting er retorikken, og noget andet er, om der virkelig ligger intentioner bagved. Jeg kan godt se, det kan være et meget, meget svært fortolkningsspørgsmål, og det er også derfor, vi er nødt til at have Rigsadvokaten til at se på den her sag, altså om den her organisation virkelig virker ved vold.

Man kan sige, at nazisterne måske også indimellem kommer med nogle udtalelser, der kan tolkes lidt i den her retning. Det er altså meget, meget svært.

Kl. 18:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:58

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes ikke, det er spor svært, uanset om det er nazister eller det er Hizb-ut-Tahrir eller andre. Hvis man kommer med udtalelser, der opfordrer til vold, eller hvis man virker ved vold, så skal sådan nogle foreninger forbydes, og det står vi fast på.

Hvis vi tilmed er i en situation, hvor trusselsniveauet hele tiden øges, skal vi ikke passivt se til, mens man rekrutterer ekstremister i måske hundredvis til en organisation, der vil omstyrte vores demokrati og skabe en kalifatstat. Det skal vi bare ikke acceptere, og der skal man bruge grundlovens muligheder for det.

Grundlovens muligheder er altså, at justitsministeren beslutter sig for et forbud – selvfølgelig sammen med et flertal i Folketinget – og bagefter går til domstolene og fører en sag mod organisationen.

Det vil være meget gavnligt, at man fik ført den sag, og det har vi stået for i Dansk Folkeparti, og det har De Radikale også tidligere stået for, men det ønsker de åbenbart ikke længere.

Kl. 18:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingerne sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

18) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 123:

Forslag til folketingsbeslutning om at beskytte kvinder mod seksuelle overgreb m.v.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremstættelse 15.04.2008).

Kl. 18:59

Forhandling**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Forhandlingerne er åbnet, og den første, der får ordet, er justitsministeren.

Kl. 19:00

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget går ud på, at det pålægges regeringen inden udgangen af 2008 at fremsætte forslag om bl.a. et eller flere af følgende initiativer vedrørende voldtægt: skærpe straffen, indføre minimumsstraffe, indføre strafansvar for uagtsom voldtægt, sikre, at flere voldtægtssager indbringes for domstolene, større gennemsigtighed i sagsbehandlingen og flere ressourcer til modtagelsescentrene for voldtægts ofre. Forslagene om minimumsstraf for voldtægt og uagtsom voldtægt har tidligere været behandlet i Folketinget.

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at regeringen er helt enig med forslagsstillerne i, at voldtægt er en særdeles alvorlig forbrydelse, som indebærer en grov krænkelse og ydmygelse af offeret. Regeringen har derfor taget en række initiativer, både for at sikre en konsekvent retsforfølgelse i voldtægtssager, så der udmåles strengere straffe, og for at hjælpe ofrene i disse sager, herunder forbedre deres retsstilling i forbindelse med sagernes behandling i retssystemet. Der er f.eks. i 2005 gennemført en styrkelse af retsstillingen for forurettede i voldtægtssager, bl.a. således at der som udgangspunkt altid beskikkes en bistandsadvokat for den forurettede. Desuden er der i 2007 gennemført nye generelle regler om politiets og anklagemyndighedens information og vejledning til forurettede i straffesager, herunder voldtægtssager.

Regeringen tog allerede i 2002 initiativ til at skærpe straffen for voldtægt. Strafferammen for voldtægt blev således forhøjet til 8 års fængsel og under skærpende omstændigheder til 12 års fængsel, og det blev samtidig forudsat, at straffen i voldtægtssager generelt skulle forhøjes med i størrelsesordenen 1 år.

Siden strafs-kær-pelses-loven i 2002 har Rigsadvokaten løbende fulgt udviklingen af retspraksis og har senest i sommeren 2007 afgivet en redegørelse om udviklingen i strafniveauet i voldtægtssager m.v. Det fremgår heraf, at domstolene i langt de fleste sager om voldtægt har fastsat forhøjede straffe i overensstemmelse med tilkendegivelserne i forarbejderne til strafs-kær-pelses-loven, og at strafs-kær-pelsen må anses for gennemført i praksis. Rigsadvokaten følger fortsat udviklingen og vil i sommeren 2008 afgive en ny redegørelse om udviklingen i strafniveauet. På den baggrund er der efter min opfattelse ikke grundlag for at hæve strafferammen på dette område som nævnt i beslutningsforslaget.

Vi har her i Folketinget flere gange tidligere diskuteret minimumsstraffe, herunder for voldtægt. Regeringen er som nævnt helt enig i, at der skal udmåles strenge og følelige straffe for voldtægt, men som jeg flere gange tidligere har givet udtryk for, er minimumsstraffe ikke vejen frem. Med de høje strafferammer, der i dag gælder for voldtægt, er der god mulighed for i overensstemmelse med de forudsatte strafs-kær-pelser fra 2002 at udmåle markante straffe på dette område. Den konkrete strafudmåling bør være overladt til domstolene ud fra en vurdering af de konkrete forhold i den enkelte sag, så der kan tages hensyn til eventuelle skærpende eller formildende omstændigheder.

Som jeg tidligere har tilkendegivet, er der efter min opfattelse en række væsentlige generelle betænkeligheder ved at indføre minimumsstraffe, og med den klare strafs-kær-pelse, som i overensstemmelse med 2002-loven er gennemført i retspraksis, er der ikke behov for at overveje minimumsstraffe på dette område.

Også spørgsmålet om kriminalisering af uagtsom voldtægt har været fremme flere gange tidligere, og det er fortsat regeringens opfattelse, at der ikke er grundlag for at indføre regler om såkaldt uagtsom voldtægt. Det centrale element i voldtægtsforbrydelsen er, at gerningsmanden tvinger kvinden til samleje ved at bruge vold eller trussel om vold. Det vil sige, at gerningsmanden bevidst tiltvinger sig samleje med offeret. Hvis en gerningsmand bruger vold eller trussel om vold, vil han i praksis næppe være i tvivl om, at kvinden ikke frivilligt er gået med til samlejet, og så er der tale om forsætlig voldtægt. Jeg vil i den forbindelse også nævne, at en række af straffelovens andre alvorlige forbrydelser, der omfatter vold eller trussel om vold, heller ikke er kriminaliseret i uagtsom form. Det gælder

f.eks. røveri, afpresning og de generelle bestemmelser om tvang og trusler i straffelovens § 260 og § 266.

Efter regeringens opfattelse vil der også være en række retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved at indføre en regel om uagtsom voldtægt, og jeg vil her navnlig fremhæve de betydelige bevismæssige problemer, der vil kunne opstå, og de meget usikre skøn, der vil kunne foretages i praksis. Man skal således være opmærksom på, at kriminalisering af uagtsom voldtægt vil indebære, at en mand kan dømmes, selv om han rent faktisk tror, at kvinden er indforstået med samleje, hvis han efter rettens vurdering alligevel burde have forstået, at kvinden følte sig tvunget til samleje.

Det anføres undertiden, at regler om uagtsom voldtægt vil kunne medvirke til at løse bevisproblemer i sager, hvor kvinden mener, at der er tale om voldtægt. Selv om der blev indført regler om uagtsom voldtægt, ville det imidlertid i sager, hvor parterne er uenige om det faktiske hændelsesforløb, stadig være nødvendigt at føre bevis for de objektive momenter, der burde have gjort manden klar over, at samlejet ikke var frivilligt. Der er desuden blevet peget på, at eksistensen af en mildere straffebestemmelse vil kunne have den virkning, at forhold, der kunne og burde straffes som voldtægt, i stedet i nogle tilfælde straffes efter en mildere bestemmelse som uagtsom voldtægt. Noget sådant ville være yderst uheldigt, bl.a. fordi et uagtsomt forhold efter de almindelige strafudmålingsprincipper i straffeloven må bedømmes væsentlig mildere end et forsætligt forhold.

Kl. 19:05

Når man skal vurdere, om der måtte være grundlag for at indføre regler for uagtsom voldtægt, er det i øvrigt væsentligt at være opmærksom på, at den sag om en gruppevoldtægt i forbindelse med en julefrokost, som omtales i bemærkningerne til beslutningsforslaget, jo rent faktisk endte med, at alle fem mænd blev dømt i landsretten for forsætlig voldtægt.

Med beslutningsforslaget lægges der op til, at flere voldtægtssager bør indbringes for domstolene. Synspunktet synes at være, at anklagemyndigheden er for tilbageholdende med at rejse tiltale i voldtægtssager. Vi har tidligere diskuteret dette spørgsmål, og som jeg klart har givet udtryk for, er anklagemyndighedens opgave efter retsplejeloven at sikre, at skyldige drages til ansvar, og at forfølgning af uskyldige ikke finder sted. Dette helt grundlæggende princip kaldes

anklagemyndighedens objektivitetsprincip og er en af de vigtigste retssikkerhedsgarantier i strafferetsplejen. Det ville være i strid med dette objektivitetsprincip, hvis anklagemyndigheden rejste tiltale i sager, hvor der var en sådan tvivl om beviserne, at der ikke var en rimelig udsigt til domfældelse. Tiltale i sager, hvor der er en sådan tvivl om beviserne, at der ikke er udsigt til domfældelse, vil desuden indebære en yderligere belastning for forurettede, der vil skulle afgive forklaring i retten, og som formentlig efterfølgende vil opleve en frifindelse som en stempning af hendes forklaring som utroværdig.

Beslutningsforslaget lægger op til, at der skal være større gennemsigtighed i sagsbehandlingen i voldtægtssager, og at der etableres en indberetningsordning for sager, hvor der ikke rejses tiltale. Der skal naturligvis være klarhed over, hvorfor der i givet fald ikke rejses tiltale, når en kvinde har anmeldt en voldtægt. Efter de almindelige regler og forvaltningsloven skal anklagemyndigheden da også begrunde en afgørelse om ikke at rejse tiltale, en såkaldt påtaleopgivelse, og den forurettede kan klage over en sådan afgørelse til statsadvokaten.

Rigsadvokaten har udarbejdet en vejledning til anklagemyndigheden om begrundelsen i sager, der afsluttes med en påtaleopgivelse. Det fremgår bl.a. heraf, at det skal sikres, at parterne får alle relevante oplysninger, så de på et fyldestgørende grundlag kan tage stilling til, om afgørelsen skal påklages. Det fremgår endvidere, at påtaleopgivelsen skal formuleres på en sådan måde, at den forurettede ikke opfatter den som stødende. Det følger desuden af Rigsadvokatens retningslinjer, at anklagemyndigheden i sager, hvor der ikke rejses tiltale, og som må antages at have medført en særlig belastning for den forurettede, skal overveje at tilbyde den pågældende en samtale om sagen, hvor der kan gives en mere fyldestgørende redegørelse for politiets og anklagemyndighedens overvejelser. Anklagemyndigheden har således allerede fokus på begrundelsen for påtaleopgivelser i voldtægtssager, og efter regeringens opfattelse er der ikke behov for f.eks. en særlig indberetningsordning for begrundelserne i disse sager.

Med hensyn til det, der er anført i beslutningsforslaget om øget specialisering af retsvæsenet, vil jeg fremhæve, at politireformen netop har givet mulighed for øget faglig specialisering hos både politiet og anklagemyndigheden. Som eksempel kan nævnes etableringen af advokaturer i politikredsenes anklagemyndighed, hvor

voldtægtssager f.eks. behandles i politikredsenes advokaturer for personfarlig kriminalitet. Der foregår endvidere allerede en meget omfattende undervisning af politifolk i at modtage anmeldelser om voldtægt og efterforske sådanne sager. Også på dette område har politireformen forbedret mulighederne for specialisering hos politiet.

I beslutningsforslaget foreslås det bl.a., at der tilføres yderligere ressourcer til modtagelsescentre for voldtægts ofre. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at ministeren for sundhed og forebyggelse vil drøfte den fremtidige finansiering af centrene for voldtægts ofre med satspuljepartierne i forbindelse med de kommende satspuljeaftaler, når den nuværende satspuljeaftale for perioden 2006-2008 udløber. Det stigende antal henvendelser til centrene kan naturligt indgå i disse drøftelser.

Regeringen finder endvidere, at beredskabet i sundhedsvæsenet bedst og mest fleksibelt kan tilrettelægges af regionerne under hensyn til de lokale forhold, og at det derfor ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav med hensyn til antallet af modtagelsescentre for voldtægts ofre.

Som det fremgår, er der både hos politiet og anklagemyndigheden stor fokus på behandling af voldtægtssager, og der er i den forbindelse udarbejdet forskellige retningslinjer på dette område. Hertil kommer, at to centre for voldtægts ofre bl.a. udarbejder standardiseret materiale og procedurer for modtagelse, undersøgelse og behandling af voldtægts ofre samt undervisning af sundhedsfagligt personale. Efter regeringens opfattelse er der derfor ikke behov for en såkaldt national drejebog for behandling af voldtægtssager.

Sammenfattende er regeringen helt enig i beslutningsforslagets intentioner om, at kvinder skal beskyttes bedst muligt mod seksuelle overgreb, men af de grunde, som jeg har nævnt, kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 19:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 19:10

Karen Hækkerup (S):

Jeg er utrolig enig i mange af de ting, som ministeren siger, men der er en enkelt ting, som fik mig til at bede om ordet, og det er ministerens kommentar om, at en eventuel yderligere bevilning til voldtægts ofre skal finansieres over satspuljen.

Jeg troede, der var kommet en forståelse af, at satspuljemidlerne skulle være til projektorienterede ting, som ikke er almindelig drift. Og man må jo formode, at voldtægtskriminalitet er en forbrydelse, som vil blive ved med at foregå, og at der derfor også er behov for, at der er et permanent tilbud. Man hører også fra såvel voldtægts ofre som incestofre en stor beklagelse over, at de ikke kan få den hjælp, de har behov for, og at de ikke kan få timer nok til terapi – jeg tror, at det kun er 12 timers behandling, man kan få, og kun i det første år, efter at en forbrydelse har fundet sted.

Er det slet ikke noget, som justitsministeren mener man skal gøre andet ved end at lægge det over til en satspulje? Man ved, at bevillingen ikke vil være permanent.

Kl. 19:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:11

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Karen Hækkerup, at det hører under en anden ministers ressortområde, og det er ministeren for sundhed og forebyggelse, som har ansvaret – også det økonomiske – i den her sag.

Til det, som jeg har hørt fru Karen Hækkerup sige her, vil jeg sige, at jeg ikke selv har deltaget i satspuljeforhandlingerne. Men hvis der er indgået en aftale om, at satspuljemidlerne skal målrettes på en anden måde end den, jeg har fået oplyst, er jeg sikker på, at det forhold også må indgå i de videre forhandlinger om, hvordan man får sikkerhed for, at de her centre får tilført tilstrækkelige midler, herunder også, at man får set på, om det stigende antal henvendelser gør, at der er behov for at tilføre yderligere midler i årene fremover. Det er noget, der må indgå i de økonomiske forhandlinger, der kommer til at foregå om det næste års finanslov.

Så jeg er enig med fru Karen Hækkerup i, at det væsentligste for os i dag er at komme med en tilkendegivelse om, at det ikke må være et spørgsmål om penge i forbindelse med at sikre, at de centre kan udføre det, som er deres opgave, nemlig at vejlede og modtage de kvinder, der har været udsat for voldtægt, så vi har sikkerhed for, at de får en ordentlig behandling.

Kl. 19:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karina Lorentzen for en kort bemærkning.

Kl. 19:12

Karina Lorentzen (SF):

Jeg vil bare lige høre, hvordan justitsministeren stiller sig til at indføre et uagtsomt voldtægtsbegreb i forhold til handlede kvinder.

Kl. 19:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:12

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Karina Lorentzen, at når det gælder spørgsmålet om uagtsomt voldtægt, er der, som jeg har redegjort for, helt generelt nogle meget vanskelige problemstillinger. Jeg har ikke sådan nøjere gennemtænkt, om man kunne lave den skillelinje og sondring, at det alene var i forhold til kvinder, der har været udsat for menneskehandel. Men jeg vil sige til fru Karina Lorentzen, da jeg jo ved, at det her er noget, som Folketing tidligere har diskuteret, at jeg er indstillet på, at vi under udvalgsbehandlingen prøver at undersøge lidt bedre, hvad erfaringerne i Norge er på det her område.

Problemstillingen er den, at vi på den ene side ønsker, at de sager, der kan bevises ved retten, rent faktisk også fører til domfældelse. På den anden side ønsker vi jo ikke at komme i en situation, hvor der er en masse kvinder, som føler, at deres forklaringer bliver stemplet som utroværdige, fordi de mænd, der har voldttaget dem, bliver frifundet, fordi beviserne ikke er klare nok. Herunder ønsker vi under ingen omstændigheder en retstilstand, der medfører, at en masse folk, som i dag bliver dømt for forsættelig voldtægt, pludselig bare bliver dømt efter en mildere paragraf. Den retstilstand er der jo ingen af os der ønsker.

Jeg vil derfor sige til fru Karina Lorentzen, at jeg i første omgang gerne vil være med til under udvalgsbehandlingen at se på, om vi via de norske eksempler kan lære noget, som vi kan bruge i forbindelse med at fremtidssikre vores lovgivning, men af de grunde, som jeg har anført her, er jeg altså stadig væk meget betænkelig ved at gå den vej, det er at sige, at vi skal udvide begrebet med uagtsomt voldtægt.

Kl. 19:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 19:14

Peter Skaarup (DF):

I forslaget fra Dansk Folkeparti har vi også foreslået, at man skal forbedre psykologbistanden til voldtægts ofrene. Jeg kunne godt tænke mig at

spørge, for det kom ikke helt klart frem i ministerens tale, om regeringen er på vej med nogle initiativer, for der er nogle problemer for ofrene, nemlig dels det tidsmæssige perspektiv med at få psykologbistand, dels det, at der også er noget økonomi indblandet i det, som gør, at nogle afholder sig fra at få den bistand, som de nok trænger til.

Kl. 19:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:14

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at en del af beslutningsforslaget i princippet ikke hører under mit ressortområde, for det er ministeren for sundhed og forebyggelse, der forestår den del af det.

Mig bekendt plejer regeringen at lave rigtig, rigtig gode finanslovaftaler med Dansk Folkeparti, og jeg vil i hvert fald sige til hr. Peter Skaarup, at jeg er helt enig med Dansk Folkeparti og hr. Peter Skaarup i, at det ikke er der, samfundet skal stå og mangle midler. Hvis der er behov for psykologbistand, skal den naturligvis være til rådighed, og jeg vil derfor på regeringens vegne tilkendegive, at vi med stor velvillighed vil se på, at det er noget, som man søger løst endnu bedre i forbindelse med kommende finanslovforhandlinger.

Kl. 19:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Kim Andersen som ordfører.

Kl. 19:15

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Der er ikke nogen som helst tvivl om, at voldtægt og andre former for seksuelle overgreb mod kvinder er ganske alvorlige forbrydelser og en rædselsfuld krænkelse af det menneske, som det går ud over. Det skal der naturligvis tages afstand fra. Vi skal gøre, hvad vi kan for at forebygge, at den slags overgreb sker. Det er også i erkendelse af alvoren i disse sager, at denne regering i ganske betragteligt omfang har skærpet straffene for voldtægt.

I Venstre har vi haft stor fokus på, at vi virkelig gjorde det klart, at dette er en form for kriminalitet, som vi tager den største afstand fra, og som skal sanktioneres hårdt. Det er også sket med de lovændringer, der er gennemført, og vi ser også, at det er en strafudmåling, der slår igennem. Vi ser rent faktisk, at der er afsagt

domme for voldtægt og andre seksuelle overgreb, som klart reflekterer, at Folketinget har vedtaget strengere straffe på området.

Nu vil Dansk Folkeparti så yderligere skærpe straffen samt indføre minimumsstraffe, og man vil indføre strafansvar for uagtsom voldtægt. Jeg vil gerne sige, at vi i de sammenhænge og de forhandlinger, hvor det er relevant, meget gerne vil være med til at se positivt på, hvordan vi støtter og hjælper mennesker, som har været udsat for voldtægt og andre former for seksuelle overgreb, herunder hvordan vi hjælper dem psykologisk. Men vi mener ikke, at tiden er inde til at foretage yderligere generelle strafskærpselser.

Vi er i den sammenhæng heller ikke glade for Dansk Folkepartis forslag om minimumsstraffe. Vi er nervøse for, at det vil medføre, at nogle personer, som notorisk er skyldige, og som inden for det nuværende strafudmålingssystem ville have fået en dom, ikke vil blive dømt, hvis vi har en minimumsstraf.

Vi er samtidig mere end almindeligt skeptiske over for at indføre strafansvar for uagtsom voldtægt. Ministeren har for et øjeblik siden redegjort for alle de betænkeligheder, regeringen har, ved at indføre et sådant begreb, og jeg synes, at det må stå klart for enhver, at vi der bevræger os ud på meget tynd is, hvor vi risikerer at så tvivl om kvindernes udsagn og risikerer, at gerningsmænd, der notorisk er skyldige og skulle have en straf, ikke får det, fordi det kan være vanskeligt at gøre argumenterne og beviserne for et strafansvar for uagtsom voldtægt gældende.

Derfor kan jeg desværre ikke give dette forslag fra Dansk Folkeparti så meget medvind, som jeg har ønsket at give de to foregående forslag. Vi kan ikke støtte dette forslag.

Kl. 19:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Karen Hækkerup som ordfører.

Kl. 19:19

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Der er ikke nogen tvivl om, at der i dag er mænd, der har begået fuldbyrdet voldtægt, som går fri, fordi det er meget svært at løfte bevisbyrden i en sag om voldtægt. Den situation er næsten ubærlig at forholde sig til, fordi de kvinder, som er udsat for voldtægt, jo må leve med det resten af deres liv, men den løsningsmodel, som Dansk Folkeparti skitserer, nemlig at vi nu skal

til at indføre en strafskærpeelse eller en straf for uagtsom voldtægt, mener jeg principielt er lige så forkert og lige så farlig som vores viden om, at der er kvinder, der går rundt og er blevet voldtaget, og hvis voldtægtsmand aldrig får en dom. For hvis man vender problemstillingen om og siger, at vi nu så indfører et begreb, der hedder uagtsom voldtægt, så risikerer vi på den anden side at få mænd, som kan blive dømt for en voldtægt, de ikke har begået.

Det er utrolig svært at løfte bevisets stilling, når det drejer sig om voldtægtsager. Jeg synes godt, at jeg her vil sige, at det på ingen måde er tilfredsstillende, at så få kvinder får lov til at få deres sag ført for en dommer. Vi ved, hvor mange kvinder der bliver voldtaget, vi har i alt fald en idé om det, og vi ved også, at det måske kun er halvdelen af dem, der bliver udsat for voldtægt, som ender med overhovedet at anmelde deres voldtægtsmand. Og af dem er det så kun en femtedel, der modtager en dom.

Det kan jo selvfølgelig være, fordi de, der bliver anmeldt, er uskyldige, men det kan også være, fordi det simpelt hen er for problematisk at løfte bevisbyrden. Men jeg mener, at der i en sag om voldtægt aldrig må være nogen tvivl, når en dom skal fældes, for den gerningsmand, som får prædikatet voldtægtsmand stemplet på sig, skal også leve med det resten af sit liv, og det er en meget alvorlig dom at få. Derfor må der ingen tvivl være om, at man har været fuldt bevidst om, hvad det var, man gjorde, da man begik gerningen.

Derfor kan vi ikke støtte forslaget, men jeg vil gerne sige, at når justitsministeren siger, at det også nærmest er af hensyn til de forulempede kvinder, at sagerne ikke skal have lov at komme for en dommer, for så skulle de afgive forklaring der og ville måske blive stemplet som utroværdige, så tror jeg, der ville være mange af de kvinder, som ville ønske, at de efter en voldtægt kunne få lov til at blive stillet for en dommer, også selv om det ikke ville kunne føre til en dom. Jeg hører tit fra kvinder, som føler, at det er meget forfærdeligt for dem, at de – efter at have været udsat for en fuldbordet voldtægt – ved et skrivebord får at vide, at sagen ikke kan rejses for en dommer. De føler, at de bliver frataget muligheden for at give en forklaring, så jeg tror egentlig ikke på det med, at mange ville føle, at det var bedre for dem slet ikke at møde op i retten. Jeg tror, det for mange af de kvinder ville være en god ting også at få lov at sige der, hvad de føler der er overgået dem.

Der er mange ting i det her beslutningsforslag, som jeg egentlig synes er meget fornuftige. Jeg synes, det er utrolig fornuftigt, at man ser på, hvordan man behandler de kvinder, som har været udsat for voldtægt, og der skal ikke være nogen tvivl om, at jeg synes, at den indsats, der gøres i dag, er for sølle. Vi hører tit fra centre for voldtægts ofre – og også fra kvinder, som har været udsat for incest, som jo også er voldtægt – at der ikke er den hjælp, de gerne vil have, at de skal vente for længe, og at de ikke kan få det antal timer, som de har behov for, og det er bare ikke tilfredsstillende i et velfærdssamfund.

Endelig vil jeg slutte med at sige, at vi ikke skal glemme, at der også er mænd i Danmark, der bliver voldtaget. Mange af de mænd træder ikke frem, måske fordi det er forbundet med en endnu større skam for dem at indrømme, at de er blevet voldtaget, end det er for en kvinde, men jeg mener, det er nødvendigt, at vi, når vi diskuterer seksuelle overgreb, husker, at også mænd bliver udsat for voldtægt.

Endelig vil jeg slutte allermest med at sige, at jeg ser meget frem til, at Rigsadvokaten kigger på, hvordan der straffes i forbindelse med partnervoldtægt, fordi det virker meget forkert på mig, at der skal gives en rabat, fordi man har kendt den, som man har voldtaget. Det synes jeg er en uskik, og jeg glæder mig utrolig meget til, at vi kan se på, om der er mulighed for at lave en lovændring, når det drejer sig om partnervoldtægt.

Kl. 19:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Karina Lorentzen som ordfører.

Kl. 19:24

(Ordfører)

Karina Lorentzen (SF):

Seksuelle overgreb mod kvinder er aldeles uacceptable, fordi det som oftest udnyttes, at kvinden er fysisk mindre stærk, og efterlader offeret med store psykiske men for livet. Vi vil selvfølgelig i SF gøre alt til, at der ikke sker voldtægter, men vi vender os imod en skærpeelse af straffen og indførelsen af en minimumsstraf, dels fordi det formentlig ikke har en kriminalpræventiv effekt – en voldtægt er jo ofte en impulshandling – dels fordi strafferammerne for voldtægt i forvejen er meget vide og således egentlig er til rådighed.

Vi finder i stil med forslaget i forbindelse med hjemmerøverier, at det er rigtigst, at det er domstolene, der afgør straffen, og forslagsstillerne er

jo også inde på, at der er mange årsager til, at strafferammerne ikke altid udnyttes. Derfor er det absolut fornuftigt med en udvidet indberetningsordning, så vi kan få klarhed over, hvad årsagerne er, men også så vi kan få noget viden om, hvorfor der rejses tiltale i så få sager.

SF er meget positivt indstillet over for indførelse af et uagtsomt voldtægtsbegreb, og vi ønsker under udvalgsarbejdet at få mere klarhed over de norske erfaringer med det. Vi er i SF optaget af at beskytte kvinder, og vi ved, at bevisbyrden kan være meget svær at løfte i en voldtægts sag under hensyntagen til, at manden påberåber sig, at kvinden ikke tydeligt sagde nej eller gjorde tydelig modstand. Vi mener faktisk også, at uagtsom voldtægt er en meget nødvendig bestemmelse i forbindelse med handlede kvinder, som tvinges til prostitution. De kvinder er i en særlig forfærdelig situation og kræver en særlig beskyttelse. Vi er dog afvisende over for at sætte os fast på bestemte strafferammer.

Vi så også gerne, at der var flere sager, der blev prøvet i systemet, og det er fint for os med en prøveordning for at finde ud af, hvor grænserne går for at prøve en sag, for det skal heller ikke udvikle sig til ressourcspild. Vi kommer jo ikke uden om, at der skal visse beviser til. Også her kan en indberetningsordning gøre os kloge-re.

Vi synes også, der er andre gode ting i forslaget, f.eks. flere ressourcer til centrene for voldtægtsofre, en national drejebog for voldtægtssager, en specialisering af politi og anklagemyndighed. Det er vigtigt, at kvinden møder de rigtige personer i en meget, meget sårbar situation.

Men som udgangspunkt kan SF altså ikke støtte forslaget på grund af ønsket om at indføre en minimumsstraf og skærpede straffe.

Kl. 19:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 19:26

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Voldtægt er en særdeles alvorlig forbrydelse, som indebærer en meget grov krænkelse og ydmygelse af offeret, og derfor er voldtægt en meget alvorlig forbrydelse, som man skal se på med meget stor alvor, og man skal sørge for, at vi kommer efter gerningsmanden, og at gerningsmanden får en konsekvent og hård straf for sin ugerning. Det skal der slet ikke være nogen tvivl om, og så langt er vi også enige med forslagsstillerne.

Når vi så alligevel ender med at sige nej til forslaget her fra Dansk Folkeparti i den sidste ende, er det, fordi vi alligevel har en række indvendinger imod de ting, der bliver foreslået, primært fordi en lang række af de ting, der bliver foreslået, faktisk allerede i dag er en realitet.

Vi har f.eks. styrket ofrenes retsstilling ganske betydeligt ved at indføre obligatorisk bistandsadvokat i alle sager, således at offeret får en god og en saglig og en nødvendig bistand under hele sagsforløbet.

Vi har også sørget for at indføre regler om, at politi og anklagemyndighed skal holde offeret orienteret og informeret om udviklingen i sagen, sådan at offeret er opmærksomt på, hvad der sker i sagen og i dens udvikling.

Derudover skærpede regeringen og Folketinget jo straffene tilbage i 2002, hvor opfordringen til domstolene var, at samtidig med at de skærpede, så man gerne fra Folketingets side ved strafudmålingen, at man lagde 1 år mere oven i straffen, og vi kan konstatere, at domstolene stort set har fulgt den opfordring, der kom her fra Folketinget. Det er vi meget tilfredse med, for der er ingen tvivl om, at der skal straffes hårdt og konsekvent over for de gerningsmænd, som begår voldtægt.

Vi er ikke indstillet på at indføre et uagtsomhedsbegreb i de her paragraffer, af samme grund som anført af ministeren, og det skal jeg undlade at trætte yderligere med.

Men det, som jeg til gengæld gerne vil fremhæve, er, at i forhold til det at sikre, at politiet er specialiseret, klædt på til at varetage den her opgave, har vi jo sørget for, at man nu i dag har så store politikredse, at der er så mange betjente i hver kreds, at man faktisk har overskuddet til at kunne tillade, at nogle af betjentene er specialiserede på det her område, har særlige kompetencer, ved, hvad det er, der gør sig gældende, ved, hvordan sagerne skal efterforskes, og på den måde har vi sørget for, at politiet kan håndtere de her sager væsentlig bedre i fremtiden.

Vi har også sørget for ved domstolsreformen at sikre, at domstolene har en bredde, at byretterne har så mange dommere, at der er en bredde, også en faglig bredde, således at domstolene også har mulighed for at specialisere sig, og at der bliver en faglig god tyngde også i de her sager. Derudover har vi også styrket anklagemyndigheden fagligt i forbindelse med politireformen, ved at også anklagemyndigheden sidder i større politikredse og har bedre muligheder for at tale sammen og koordinere, og vi har dermed

også den faglige bredde her. Så det er også nogle af de ting, som vi allerede har gennemført og lagt meget vægt på.

Det er jo sådan, at ved påtaleopgivelse skal ofrene jo allerede i dag orienteres om hvorfor, og der skal være en klar begrundelse, og det vil sige, at yderligere en af de pinde, som er nævnt fra forslagsstillernes side, faktisk allerede er opfyldt i dag.

Der, hvor der også er en pind i forslagsstillernes forslag, som er gennemført, er faktisk i forhold til at lave en – hvad kalder man det? – national drejebog for håndtering af voldtægtssager, for det har man jo allerede i dag, på den måde at både politi og anklagemyndighed altså er godt rustede i de her sager, og derudover har centrene for voldtægtsofre udarbejdet standardiserede materialer og procedurer, og derfor er der heller ikke nogen grund til at gennemføre den pind.

Så alt i alt er vi enige med forslagsstillerne i, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at beskytte kvinder mod seksuelle overgreb, og vi skal sørge for, når det alligevel sker, at gerningsmændene bliver straffet hårdt og konsekvent, men som jeg har nævnt her, har vi jo allerede vedtaget en lang række tiltag, og det er efter vores opfattelse det, der skal til, og derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti.

Kl. 19:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Kl. 19:31

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Dansk Folkeparti tager et vigtigt og voldsomt emne op, nemlig de mange seksuelle overgreb, der jo desværre sker i dag over for kvinder, men der foregår faktisk også, som fru Karen Hækkerup så rigtigt var inde på, seksuelle overgreb over for mænd, men det er nu ikke det, der skal komme til at skille os ad i den sag. Jeg har tre dele, jeg tror, jeg vil dele min ordførertale i.

Indledningsvis må jeg sige, at der er nogle af de tiltag, som ligger i beslutningsforslaget, som vi ikke kan støtte. Det er jo det tredje beslutningsforslag i træk fra Dansk Folkeparti, vi beskæftiger os med, og som jeg sagde for et par beslutningsforslag siden, er vi sådan rent principielt i Det Radikale Venstre imod at indføre minimumsstraffe, som så også indeholdes i dette forslag, og det er derfor, vi er nødt til at være imod forslaget som sådan.

Også i forhold til et uagtsomhedsbegreb i voldtægtssager er vi meget skeptiske – for nu at sige det mildt. Det må være sådan, at der må være tale om egentlig voldtægt, og at man jo også skal kunne sandsynliggøre, at voldtægtsmanden skal vide, at der er tale om en voldtægt. Der skal jo have været enten trusler om vold eller egentlig vold, før der er tale om voldtægt, og det vil vi sådan set gerne holde fast i.

Selv om det her forslag – og det medgiver jeg gerne forslagsstillerne – måske ville få fat i nogle flere, end man får i dag, risikerer man altså også at komme ind i nogle utrolig mærkelige situationer, hvor man skal rejse nogle beviser, var jeg lige ved at sige. Man kan være bekymret for, at der er nogle, der bliver dømt, som ikke er skyldige. Man kan også være bekymret for, om der er nogle, der i dag bliver dømt for egentlig voldtægt, der fremover vil blive dømt for uagtsom voldtægt. Så jeg tror sådan set, at forslagsstillerne risikerer både at gå i den modsatte retning af, hvad man selv ønsker, altså få nogle lavere straffe for visse af voldtægterne, og faktisk også risikerer at komme ud i, at der kan være nogle sager, hvor tvivlen ikke kommer den anklagede til gode. Og det synes vi sådan set stadig er et meget fint princip.

Så er der det her med hensyn til flere sager om voldtægter, der indbringes for domstolene. Det er lidt mere tricky – jeg ved ikke, om man må bruge engelske udtryk, men det er vel nogenlunde fordansket. Det kommer an på, hvad man mener, og hvad man lægger i, at der skal være flere sager, der skal indbringes for domstolene. Altså, man kan jo godt frygte lidt i stil med den sag, vi havde før om Hizb-ut-Tahrir, nemlig, at hvis man indbringer nogle sager for domstolene, hvor anklagemyndigheden ikke mener at kunne rejse bevisbyrden, vil det ikke nødvendigvis føles særlig godt for den kvinde, som føler, at hun har været udsat for en voldtægt, at sagen falder. Man skal i hvert fald overveje, om det er fordelagtigt for nogen, hvis det bare er for at rykke grænsen for, hvornår man rejser en sag. Det kan selvfølgelig også handle om, at der skal gives bedre efterforskningsmetoder eller flere ressourcer til at tage sig af det, og hvad ved jeg, og så kan det såmænd være fint nok.

Herefter er der en lang række pinde med mindre tiltag, som bl.a. handler om større genomsigtighed i sagsbehandlingen og større specialisering, flere ressourcer til modtagelsescentre for voldtægtsofre og national drejebog for håndtering af voldtægtssager, og det kan sådan set

være fint nok alt sammen. Det mener vi sådan set også fra radikal side, og derfor vil jeg også spørge ordføreren for forslagsstillerne, om vi måske kunne enes om at lave en eller anden form for opsplitning af beslutningsforslaget gennem en eller anden form for ændringsforslag, sådan at vi kan vedtage de ting, som vi er enige om i det her beslutningsforslag, uden at vi behøver at skændes om minimumsstraffe og uagtsomhedsbegreb i voldtægtssager. Det bliver der under alle omstændigheder alligevel ikke flertal for, kan man jo høre i debatten her i dag, men det kunne godt være, at der var en række af de mindre ting, som der kunne blive enighed om. Og så havde vi jo sammen gjort noget for ofrene for seksuelle overgreb. Det tror jeg ville være godt for dem, og det ville også være godt, at vi sammen rykkede i en positiv retning.

Kl. 19:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 19:36

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Voldtægt er en grov forbrydelse, og vi er helt enige om, at det er vigtigt at gøre noget for at få nedbragt antallet af voldtægter. Vi synes også, det er rigtig, rigtig vigtigt at gøre noget for at hjælpe ofrene. Det er et utrolig groft overgreb at blive udsat for, man har rigtig meget brug for hjælp, og det glæder os, at Dansk Folkeparti nu er begyndt også at se på at hjælpe ofrene. Derfor vil vi ligesom De Radikale også kunne støtte den del af forslaget, der handler om ressourcer til at hjælpe ofrene, og jeg håber, at det kan lykkes at opnå flertal i Retsudvalget for den del af forslaget.

Jeg håber så også, at det kan lykkes at give en bred bevilling til centre for voldtægtsofre, og at de kan arbejde videre med nogle af de gode tiltag, de har, herunder konfliktmægling, som jo er noget, en del af voldtægtsofrene selv efterspørger, også nogle af de voldtægtsofre, der ikke ønsker at gå til domstolene, som ikke ønsker at gå til politiet og anmelde sagen osv., men som har et stort behov for at få skældt ud på gerningsmanden og få en aftale med ham om, at de ikke skal mødes osv. En af sagerne har f.eks. været, at det har været en forælder til et andet barn i offerets barns klasse – så er det rart at få en aftale med vedkommende om, at han holder sig langt væk fra skolen, så man ikke skal være bange for at gå med til forældremøder eller andet på barnets skole, fordi man ikke vil risikere at møde

ham. Den slags ting er der stor brug for, og det håber vi at vi også kan blive enige om at der skal være midler til.

Vi kan også støtte det, der handler om større specialisering i politiet – det er forhåbentlig også det, der kommer ud af politikredsreformen. Vi synes også, det er fornuftigt at overvåge området mere systematisk for at se på, hvordan de her sager så bliver behandlet.

Derimod støtter vi ikke den del, der handler om minimumsstraf i lovgivningen, og vi støtter heller ikke, at man indfører straf for uagtsom voldtægt. Da vi for få år siden havde en høring om de norske erfaringer, var vurderingen, at i de sager, hvor nogle i Norge var blevet dømt for uagtsom voldtægt, ville man i Danmark dømme for forsætlig voldtægt. Vi synes ikke, der er nogen grund til ligesom at nedgradere sagerne fra at kunne sige, at der altså her var tale om forsæt, at gerningsmanden kan dømmes for forsætlig voldtægt, til at det så bliver en dom for uagtsom voldtægt i stedet.

Så er der jo en del voldtægter, som Dansk Folkeparti slet ikke har med i det her forslag eller vil gøre noget ved, nemlig alt det, som ofrene for menneskehandel bliver udsat for. Ifølge regeringens tal var der i hvert fald sidste år, og der er vel det samme antal nu, mindst 250 kvinder fra udlandet, der var ofre for menneskehandel. Hvis de bare har én kunde om dagen, så er det mindst 250 voldtægter om *dagen*. Det er et forfærdende stort antal, som vi har en stor forpligtelse til at gøre noget ved, og der savner jeg nogle forslag fra Dansk Folkeparti til, hvad vi skal gøre for at hjælpe de her ofre.

Dagbladet B.T. kører en stor kampagne i øjeblikket for at gøre opmærksom på det her kæmpeproblem. Der må være en del mænd, som gennemfører de her voldtægter, og som man skal have fat i og forklare, hvad det er, de laver. Men der er også nogle ofre, der i den grad har brug for hjælp, og derfor håber jeg da, at Dansk Folkeparti vil være med til at sikre en ordentlig hjælp til de her ofre, herunder at de får muligheden for at få et længere ophold i Danmark, så vi kan sikre, at de ikke bliver sendt tilbage til hjemlandet for straks at blive handlet igen til nye voldtægter, og så vi kan sikre, at de faktisk får muligheden for at få et liv, hvor de ikke skal voldtages hver dag.

Kl. 19:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Peter Skaarup.

(Ordfører for forslagstillerne)

Peter Skaarup (DF):

Vi i Dansk Folkeparti siger tak for en forholdsvis positiv behandling af beslutningsforslaget. Vi er tilfredse med, at der i hvert fald på nogle områder ser ud til at kunne danne sig et flertal med regeringen eller måske uden om regeringen på nogle af punkterne. Det vil være udmærket, at man kommer et skridt videre både med hensyn til – det så vi gerne, men det kan så blive svært med den holdning, der er i Folketinget – en forhøjet strafferamme og med hensyn til hjælp til ofrene, som er de virkelige tabere i den situation, de kommer ud i. For de flestes vedkommende er det fuldstændig uforskyldt, at de kommer til at mærke den smerte resten af deres liv, fordi de har været udsat for en voldtægt. Og det mener jeg at vi fra politisk side skylder at fæstne så stor en opmærksomhed på, som vi kan, og sørge for at komme de ofre, vi overhovedet har mulighed for at hjælpe, til hjælp.

Om strafferammen siger flere ordførere, at det er sådan – og det er også det, Rigsadvokaten konkluderer, og som vi skriver i vores bemærkninger – at man siden 2002, hvor der skete en række stramninger vedtaget her i Folketinget, efter at VK-regeringen trådte til, nogle stramninger, som Dansk Folkeparti selvfølgelig støttede, er sket en skærpelse af straffen for voldtægt med næsten et år. Der er i hvert fald sket en væsentlig skærpelse i de domme, der nu bliver afsagt. Rigsadvokaten har målt og fundet ud af, at det er sådan ved udgangen af 2007.

Men jeg vil nu stadig væk påstå, og det vil vi fra Dansk Folkepartis side gøre, at det at blive voldtaget er så indgribende for den enkelte, at det er noget af det værste, man kan komme ud for. Det er personfarlig kriminalitet af værste skuffe, som vi her på Christiansborg skal gøre alt for at bekæmpe. Det skal vi både gøre ved at hjælpe ofrene, ved at gå efter gerningsmændene, som er dem, der forgriber sig på ofrene, og ved i det hele taget at fokusere meget på det her emne.

Vi har kunnet konstatere, at gennemsnitsstraffen fra, hvad den var under SR-regeringen, hvor den bestemt var lav, er gået fra 15, 16, 17 måneder i gennemsnit til nu, som vi kan se af det skema, som Dansk Folkeparti har brugt i bemærkningerne, at ligge på måske 21 måneder, måske nogle år på lidt mere. Men det er et niveau, der ikke er kommet væsentligt op gen-

Kl. 19:39

nemsnitligt, hvis vi ser på situationen set i forhold til 2002.

Derfor vil vi fortsætte med at arbejde videre for, at strafferammerne på voldtægtsområdet hele tiden skal kigges efter i sømmene, at vi om nødvendigt skal indføre minimumsstraffe – det er det, vi foreslår her – og at vi i det hele taget generelt skal fæstne meget stor opmærksomhed på det her område.

Vi er kede af, at personfarlig kriminalitet stadig væk ikke straffes højere gennemsnitligt, end det er tilfældet. Vi ved, at strafferammen er forholdsvis høj, når det gælder voldtægt – berettiget – men vi ved også, at mange af de straffe, der gives, ligger nede i den lave ende eller i den mellemste del af registeret. Og det stiller vi os stadig væk uforstående over for, og derfor arbejder vi videre med den del af forslaget, uanset om vi kan vinde flertal her i Folketinget eller ej. Nu har vi gjort forsøget.

Jeg siger tak til justitsministeren for tilkendegivelsen omkring psykologbistand. Den vil vi på forskellig vis følge op på, og vi vil også som svar på de spørgsmål, der har været fra hr. Simon Emil Ammitzbøll og fru Line Barfod om en mulig opsplnitning af forslaget, sige, at vi selvfølgelig gerne vil kigge på det med det formål at vinde flertal for, hvis ikke hele forslaget, så i hvert fald de dele, som kan vinde støtte i Folketinget.

Kl. 19:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 19:44

Line Barfod (EL):

Det glæder mig selvfølgelig, hvis Dansk Folkeparti vil se på en opsplnitning af forslaget, så vi kan se, hvad vi kan få flertal for.

Jeg vil gerne spørge til den del af min ordførertale, der handlede om de mange voldtægter, der finder sted over for ofre for menneskehandel, og høre, hvad Dansk Folkepartis holdning er til, hvad vi skal gøre dér for at hjælpe ofrene. Det er jo ikke i centre for voldtægts ofre, at de hører hjemme, men i særlige centre, hvor man hjælper ofre for menneskehandel. Problemet er jo, at som det er i dag, kan de være her i en ganske kort periode, og så bliver de sendt ud af landet. Det fremgår af et svar fra regeringen, at man ikke har kunnet garantere, at en eneste af dem, vi har sendt ud, ikke er blevet handlet igen.

Vil Dansk Folkeparti være med til, at vi skal gøre en større indsats for de her ofre for menneskehandel, der bliver udsat for gentagne vold-

tægter, herunder også sikre, at de kan få et længere ophold i Danmark?

Kl. 19:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:45

Peter Skaarup (DF):

Det sidste med hensyn til et længere ophold kan jeg ikke give tilsagn om her og nu, men jeg kan sige, at perioden jo er blevet forlænget. Det er sådan, at regeringen kom med et omfattende udspil for cirka et år siden, og vi forventer, at det udspil kommer til at virke. I det omfang at det ikke virker godt nok, må det kigges efter i sømmene, for jeg er helt enig med fru Line Barfod i, at det er et område, vi ikke skal forsømme. Det er et område, vi skal holde øje med hele tiden.

En voldtægt er lige så alvorlig for en handlet kvinde som for andre. Det er lige alvorligt, det er lige galt, og derfor skal man selvfølgelig bruge de paragraffer, man overhovedet kan, for at få dømt gerningsmændene bag voldtægter.

Vi vil på det her område ligesom på en række andre områder bede om udførlige svar fra ministeren i Retsudvalget på de spørgsmål, der er relevante i forbindelse med beslutningsforslaget, og så må vi vende tilbage til, hvordan man præcis kan lave opsplitninger, og hvordan man kan gå til tingene på den rigtige måde.

Kl. 19:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 19:46

Line Barfod (EL):

Det glæder mig at høre, at hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti også vil gøre noget for at hjælpe ofrene for menneskehandel.

Hvor længe skal der gå, før Dansk Folkeparti vil se på, om der er behov for et længere ophold end de 30-100 dage, som der er mulighed for i dag? Hvor længe mener Dansk Folkeparti der skal gå? Hvor mange skal have risikeret at blive handlet igen, før man vil gå ind og se på muligheden for et længere ophold?

Kl. 19:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:46

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, at man skal lade det udspil, der kom fra regeringen, virke og se, hvordan det går med det, og så hele tiden have fokus på området og sikre sig, at der bliver givet den rigtige behandling, og at der bliver set lige så alvorligt på vold-

tægt over for handlede kvinder som over for andre. Det er i det hele taget en oprustning, vi skal foretage, og selv om nogle fra regeringspartierne har sagt, at der er gjort meget, og at de er helt enige i forslaget, fordi det hele er gennemført, er det ikke mit indtryk. Jeg tror, at vi er nødt til at kigge mere på det.

Kl. 19:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 19:47

Karen Hækkerup (S):

Jeg har et spørgsmål, der drejer sig om kvinder, som har været udsat for incest – det kan jo sådan set også være mænd, der har været udsat for incest. Der er ligesom for voldtægts ofre et utroligt behov for at få en efterfølgende behandling, og enhver kan vel sætte sig ind i, hvor forfærdeligt det er, at voldtægtsmanden endda er en, man er i familie med.

Derfor vil jeg bare spørge Dansk Folkeparti, om det tilsagn, der var til øget støtte til ofrene og til psykologbistand, og som primært var rettet mod voldtægts ofre, også er et, vi kan regne med, når der skal forhandles bevillinger til incestofre. For der er altså derfra et utroligt stort udtalt ønske om at få mulighed for at få hjælp i længere tid, end man kan i dag.

Kl. 19:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:47

Peter Skaarup (DF):

Som sagt mener jeg, at vi i det hele taget på det område, der hedder seksuelt misbrug, har meget tilbage at gøre i Danmark. Når det gælder incest, er det forfærdeligt, hvad der foregår, og derfor skal vi selvfølgelig i forbindelse med udvalgsbehandling finde ud af, om der er ting, der kan gøres, og som vi ikke gør godt nok i dag. Så det synes jeg vi skal gå sammen om at følge nærmere.

Kl. 19:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Kl. 19:48

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Mødet er hævet. (Kl. 19.49).

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 14. maj 2008, kl. 13.00.